Teismo praktikos rinkinys

GENERALINIO ADVOKATO
GERARD HOGAN IŠVADA,
pateikta 2019 m. liepos 11 d.[1]

Sujungtos bylos C-398/18 ir C-428/18

Antonio Bocero Torrico (C-398/18)
Jörg Paul Konrad Fritz Bode (C-428/18)
prieš
Instituto Nacional de la Seguridad Social,
Tesorería General de la Seguridad Social

(*Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Galisijos aukštesnysis teisingumo teismas) prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Darbuotojų migrantų socialinė apsauga – Reglamentas (EB) Nr. 883/2004 – 5 straipsnis – Išankstinė senatvės išmoka – Reikalavimas, kad gautina išankstinės senatvės išmokos suma būtų didesnė už minimalią senatvės išmoką, gautiną suėjus 65 metams – Minimalios sumos apskaičiavimo būdas – Nacionalinės teisės aktai, kuriais atsižvelgiama tik į kompetentingos valstybės narės mokamą išmoką – Neatsižvelgimas į kitos valstybės narės išmoką – Vienodo požiūrio į išmokas reikalavimas“

I. Įžanga

1. Šie prašymai priimti prejudicinį sprendimą, kuriuos Teisingumo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2018 m. birželio 15 d. (byla C-398/18) ir 2018 m. birželio 28 d. (byla C-428/18), pateikti dėl Sąjungos teisės, visų pirma SESV 48 straipsnio ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo[2] 5 ir 6 straipsnių išaiškinimo.

2. Savo klausimu *Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Galisijos aukštesnysis teisingumo teismas) iš esmės siekia išsiaiškinti, ar pagal SESV 48 straipsniu draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos, siekiant nustatyti, ar asmuo turi teisę gauti išankstinę senatvės išmoką, reikalaujama, be kita ko, kad gautinos išmokos suma būtų didesnė už minimalią senatvės išmoką, kurią atitinkamas asmuo turėtų teisę gauti pagal šiuos teisės aktus, atsižvelgiant į jo šeiminę padėtį, kai jam sueis 65 metai. Tai reiškia, kad Ispanijos teisės aktuose atsižvelgiama tik į šios valstybės narės mokamą senatvės išmoką, neatsižvelgiant į lygiavertes išmokas, kurias nagrinėjamas asmuo gali gauti iš vienos ar kelių kitų valstybių narių.

3. Prašymai priimti prejudicinį sprendimą pateikti nagrinėjant pirma, A. Bocero Torrico ginčą su *Instituto Nacional de la Seguridad Social* (Nacionalinis socialinio draudimo institutas; toliau – INSS) ir *Tesorería General de la Seguridad Social* (Bendrasis socialinės apsaugos fondas; toliau – TGSS) (byla C-398/18) ir, antra, J. Bode ginčą su INSS ir TGSS (byla C-428/18).

1 Originalo kalba: anglų.

2 OL L 166, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 5 t., p. 72, ir klaidų ištaisymas OL L 188, 2013, p. 10.

4. Reikėtų pažymėti, jog SESV 48 straipsnyje numatyta, kad Europos Parlamentas ir Europos Sąjungos Taryba „socialinės apsaugos srityje imasi priemonių, būtinų laisvam darbuotojų judėjimui užtikrinti“, be kita ko, priimdami nuostatas, kad užtikrintų darbuotojams migrantams „pagal keleto valstybių įstatymus nustatomų visų <…> *laikotarpių* <…> sudėtį“ [3]. Dabar laikotarpių sumavimo sistema nustatyta Reglamente Nr. 883/2004. Šiuo tikslu Reglamento Nr. 883/2004 6 straipsnyje numatytas draudimo, darbo, savarankiško darbo ar gyvenimo laikotarpių sumavimas, o šio reglamento 52 ir 58 straipsniuose nustatytos senatvės išmokų ir minimalių senatvės išmokų apskaičiavimo taisyklės, jeigu asmuo įgijo draudimo arba gyvenimo laikotarpius daugiau negu vienoje valstybėje narėje.

5. Nors prašyme priimti prejudicinį sprendimą konkrečiai nurodytas SESV 48 straipsnis, manau, atsakymą į pateiktą prejudicinį klausimą galima rasti Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnyje, kuriame nustatytas iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos kylantis vienodo požiūrio į išmokas, pajamas ir faktus principas.

II. Teisinis pagrindas

A. Sąjungos teisė

6. Reglamento Nr. 883/2004 9, 10, 11 ir 12 konstatuojamosios dalys suformuluotos taip:

„(9) Teisingumo Teismas keletą kartų pateikė nuomonę dėl galimybės taikyti vienodo požiūrio principą išmokoms, pajamoms ir faktams: šis principas turėtų būti aiškiai pasirinktas ir plėtojamas atsižvelgiant į Teismo sprendimų formą ir turinį.

(10) Tačiau vienodo požiūrio principas, taikomas tam tikriems kitos valstybės narės teritorijoje atsiradusiems faktams ar įvykiams, tartum jie būtų atsiradę tos valstybės narės, kurios teisės aktai yra taikomi, teritorijoje, neturėtų kliudyti taikyti pagal kitos valstybės narės ir kompetentingos valstybės narės įstatymus įgytų draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpių sumavimo principo. Todėl pagal kitos valstybės narės įstatymus įgyti laikotarpiai turėtų būti įskaitomi tik taikant laikotarpių sumavimo principą.

(11) Valstybėje narėje atsiradusių faktų arba įvykių sulyginimo atžvilgiu kita valstybė narė negali tapti kompetentinga, ir negali būti pradėti taikyti jos įstatymai.

(12) Proporcingumo atžvilgiu būtina imtis reikiamų priemonių garantuoti, kad, taikant faktų arba įvykių sulyginimo principą, nebūtų gaunami objektyviai nepagrįsti rezultatai arba kad nesutaptų už tą patį laikotarpį mokamos tos pačios rūšies išmokos.“

7. Reglamento Nr. 883/2004 3 straipsnyje „Taikymo sritys“ nustatyta:

„1. Šis reglamentas taikomas visiems teisės aktams, kurie apima šias socialinės apsaugos sritis:

<…>

d) senatvės išmokas;

<…>.“

3 Išskirta mano.

8. To reglamento 5 straipsnyje „Vienodas požiūris į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius“ nurodyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip ir atsižvelgiant į nustatytas specialias įgyvendinimo nuostatas, taikomos šios nuostatos:

a) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus socialinės apsaugos išmokų ir kitų pajamų gavimas turi tam tikras teisines pasekmes, atitinkamos tų teisės aktų nuostatos taip pat taikomos gaunant lygiavertes išmokas, teisė į kurias buvo įgyta pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba kitoje valstybėje narėje įgytoms pajamoms;

b) jeigu pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus laikoma, kad teisinės pasekmės atsirado dėl tam tikrų faktų arba įvykių, ta valstybė narė atsižvelgia į tokius faktus arba įvykius, atsiradusius bet kurioje valstybėje narėje, tartum jie būtų atsiradę jos teritorijoje.“

9. Reglamento Nr. 883/2004 6 straipsnyje „Laikotarpių sumavimas“ numatyta:

„Jeigu šiame reglamente nenumatyta kitaip, valstybės narės, pagal kurios teisės aktus:

– teisės į išmokas įgijimas, išsaugojimas, pratęsimas [trukmė] arba atgavimas,

– teisės aktų taikymas, arba

– galimybė apsidrausti privalomu, neprivalomu nuolatiniu arba savanorišku draudimu arba būti atleistam nuo jo,

priklauso nuo draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpių, kompetentinga įstaiga įskaito reikiamo dydžio draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo ir gyvenimo [šalyje] laikotarpius, įgytus pagal bet kurios kitos valstybės narės teisės aktus, tartum jie būtų įgyti pagal jos teisės aktus.“

10. Šio reglamento 52 straipsnio „Išmokų skyrimas“ 1 dalyje nustatyta:

„1. Kompetentinga įstaiga mokėtinos išmokos [dydį] apskaičiuoja:

a) pagal jos taikomus teisės aktus, jei <...> sąlygos gauti išmokoms buvo patenkintos vien pagal nacionalinius teisės aktus (nepriklausoma išmoka);

b) apskaičiavus teorinę sumą, o vėliau – faktinę sumą (proporcingoji išmoka) taip:

   i) teorinis išmokos dydis yra lygus išmokai, dėl kurios atitinkamas asmuo galėtų kreiptis, jeigu visi draudimo ir (arba) gyvenimo laikotarpiai, kurie buvo įgyti pagal kitų valstybių narių teisės aktus, būtų [yra] įgyti pagal jos taikomus teisės aktus išmokos skyrimo dieną. Jeigu pagal šiuos teisės aktus išmokos dydis nepriklauso nuo įgytų laikotarpių trukmės, toks dydis laikomas teoriniu dydžiu.

   ii) tada kompetentinga įstaiga, remdamasi apskaičiuotu teoriniu dydžiu, nustato faktinį proporcingosios išmokos dydį, pagal santykį tarp laikotarpių, įgytų iki draudiminio įvykio pagal tos įstaigos taikomus teisės aktus, trukmės ir bendros laikotarpių, įgytų iki draudiminio įvykio pagal visų atitinkamų valstybių narių teisės aktus, trukmės.“

11. Šio reglamento 58 straipsnyje „Priedo skyrimas“ numatyta:

„1. Išmokų gavėjui, kuriam taikomas šis skyrius, valstybėje narėje, kurioje jis gyvena ir pagal kurios teisės aktus jam mokama išmoka, negali būti paskirta mažesnė nei minimali išmoka, nustatyta pagal tuos teisės aktus už draudimo arba gyvenimo [šalyje] laikotarpį, lygų visiems laikotarpiams, įskaitomiems mokant pagal šį skyrių.

2. Tos valstybės narės kompetentinga įstaiga gavėjo gyvenimo jos teritorijoje laikotarpiu moka priedą, lygų pagal šį skyrių mokamų išmokų bendro dydžio ir minimalios išmokos dydžio skirtumui.“

B. Ispanijos teisė

12. Ieškovo prašymo pateikimo dieną galiojusios redakcijos *Ley General de la Seguridad Social* (Bendrasis socialinės apsaugos įstatymas), kurio konsoliduota redakcija buvo patvirtinta 2015 m. spalio 30 d. *Real Decreto Legislativo 8/2015* (Karaliaus įstatyminis dekretas Nr. 8/2015) [4], 208 straipsnyje buvo numatyta:

„1. Kad suinteresuotasis asmuo galėtų savo noru anksčiau išeiti į pensiją, jis turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) turi būti ne daugiau nei dvejais metais jaunesnis, nei nustatytas amžius, kuris kiekvienu atveju taikomas pagal 205 straipsnio 1 dalies a punktą, netaikant mažinimo koeficientų, kurie minimi 206 straipsnyje;

b) turi būti patvirtintas bent trisdešimt penkerių metų faktinis įmokų mokėjimo laikotarpis <…>

c) įvykdžius teisei į atitinkamą pensiją įgyti nustatytus bendruosius ir specialiuosius reikalavimus, gautina pensijos suma turi būti didesnė nei minimalios pensijos dydis, kuris priklausytų suinteresuotajam asmeniui pagal jo šeiminę padėtį, kai jam sukaktų šešiasdešimt penkeri metai. Priešingu atveju asmuo negali pasinaudoti tokia išankstinės senatvės pensijos sistema.

2. Šiame straipsnyje minimais išankstinio išėjimo į pensiją atvejais pensija sumažinama už kiekvieną ketvirtį arba ketvirčio dalį, kurių išėjimo į pensiją momentu darbuotojui trūksta, kad būtų įvykdytas teisės aktuose numatytas pensinio amžiaus reikalavimas, visais atvejais taikomas pagal 205 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatas, pagal patvirtintą įmokų mokėjimo laikotarpį taikant šiuos koeficientus:

<…>

Siekiant vien nustatyti šį teisės aktuose įtvirtintą pensinį amžių, juo laikomas amžius, kurio būtų sulaukęs darbuotojas, toliau mokėjęs įmokas laikotarpiu nuo priežastinės aplinkybės dienos iki dienos, kai jam sukako teisės aktuose nustatytas pensinis amžius, kuriam visais atvejais taikomos 205 straipsnio 1 dalies a punkto nuostatos.

Norint apskaičiuoti įmokų mokėjimo laikotarpius, atsižvelgiama į užbaigtus laikotarpius; laikotarpio dalis negali būti prilyginta laikotarpiui.“

4 Paskelbtas BOE Nr. 261, 2015 m. spalio 31 d., p. 103291, ir klaidų ištaisymas BOE Nr. 36., 2016 m. vasario 11 d., p. 10898.

13. *Real Decreto 1170/2015, de 29 de diciembre, sobre revalorización de pensiones del sistema de seguridad social y de otras prestaciones sociales públicas para el ejercicio 2016* (2015 m. gruodžio 29 d. Karaliaus dekretas Nr. 1170/2015 dėl pagal socialinės apsaugos sistemą mokamų pensijų ir kitų viešųjų socialinių išmokų perskaičiavimo už 2016 metus)[5] 14 straipsnio 3 dalyje numatyta:

„Jeigu pritaikius pirmesnės dalies nuostatas bendra pensijų, sukauptų pagal dvišalę arba daugiašalę socialinio draudimo sutartį, suma tiek pagal Ispanijos, tiek pagal užsienio valstybių teisės aktus yra mažesnė nei tuo metu Ispanijoje galiojantis minimalus pensijos dydis, jeigu gavėjas gyvena šalies teritorijoje ir atitinka bendruosiuose teisės aktuose numatytus reikalavimus, sumokamas skirtumas tarp sukauptos pensijų (Ispanijos ir užsienio valstybių) sumos ir nurodyto minimalaus dydžio.

Pensijoms, kurias reglamentuoja Sąjungos socialinės apsaugos reglamentai, taikytinos 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/1971 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, 50 straipsnio ir 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 58 straipsnio nuostatos.

<…>“

III. Ginčas pagrindinėje byloje ir prejudicinis klausimas

14. 1953 m. gruodžio 15 d. gimęs A. Bocero Torrico apdraustas pagal Ispanijos socialinės apsaugos sistemą. 2016 m. gruodžio 16 d. jis kreipėsi į Ispanijos socialinės apsaugos institucijas dėl išankstinės senatvės išmokos, tačiau jo prašymą INSS atmetė 2016 m. lapkričio 9 d. sprendimu, nes išmoka nesiekė minimalios senatvės išmokos, kurią suinteresuotasis asmuo dėl šeiminės padėties gautų, kai jam sukaktų 65 metai. A. Bocero Torrico padavė administracinį skundą, šis 2017 m. balandžio 25 d. sprendimu galiausiai buvo atmestas[6].

15. A. Bocero Torrico iš viso mokėjo įmokas 16 637 dienas, iš jų 9 947 dienos susijusios su Ispanija, o 6 690 dienų – su Vokietija. Vokietijoje jam buvo paskirta 507,35 EUR senatvės išmoka. Ispanijoje jam būtų mokėtina 530,15 EUR išankstinė senatvės išmoka; ši suma gauta 773,75 EUR įmokų bazei pritaikius 88 % korekcinį koeficientą dėl amžiaus, tada atsižvelgus į Ispanijai tenkančią 76,86 % proporcinę dalį.

16. J. Bode, gimęs 1952 m. birželio 4 d., apdraustas pagal Ispanijos socialinės apsaugos sistemą. 2015 m. gegužės 31 d. jis kreipėsi į Ispanijos socialinės apsaugos institucijas dėl išankstinės senatvės išmokos, tačiau jo prašymą INSS atmetė 2015 m. rugpjūčio 26 d. sprendimu, nes išmoka nesiekė minimalios pensijos sumos, kurią suinteresuotasis asmuo dėl šeiminės padėties gautų, kai jam sukaktų 65 metai.

17. J. Bode iš viso mokėjo įmokas 16 725 dienas, iš jų Ispanijoje – 2 282 dienas ir Vokietijoje – 14 443 dienas. Vokietijoje jam buvo skirta 1 185,22 EUR faktinio dydžio senatvės pensija. Ispanijoje jam būtų mokėtina 206,60 EUR dydžio išankstinė senatvės išmoka, apskaičiuota 1 357,80 EUR mėnesinei įmokų bazei pritaikius 87 % korekcinį koeficientą dėl amžiaus ir atsižvelgus į proporcinę 17,49 % dalį, kurią turėtų mokėti Ispanija.

18. Ispanijoje asmenų, vyresnių nei 65 m. ir turinčių išlaikomą sutuoktinį, 2016 m. minimali senatvės išmoka buvo 784,90 EUR.

5 Paskelbtas BOE, Nr. 312, 2015 m. gruodžio 30 d.

6 Šias datas nurodė prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. INSS ir Komisijos teigimu, sprendimas dėl atmetimo buvo priimtas 2017 m. kovo mėn.

19. A. Bocero Torrico ir J. Bode pareiškė ieškinius INSS ir TGSS *Juzgado de lo Social* (Darbo bylų teismas)[7], prašydami šio teismo pripažinti, kad atitinkamai nuo 2017 m. sausio 1 d. ir nuo 2015 m. liepos 1 d. turėjo teisę gauti išankstinę senatvės išmoką.

20. *Juzgado de lo Social* (Darbo bylų teismas) nustatė, kad pagal nacionalinės teisės aktus gautinos išankstinės senatvės išmokos suma turi būti didesnė už minimalią išankstinės senatvės išmokos sumą, mokėtiną atitinkamam asmeniui, atsižvelgiant į jo šeiminę padėtį tuo metu, kai jam sukanka 65 metai. Jis nusprendė, kad gautina senatvės išmokos suma turi atitikti Ispanijai tenkančios mokėti senatvės išmokos proporcinę dalį, nes tai yra tikroji senatvės išmokos suma, kurią gavėjas iš tikrųjų gaus iš Ispanijos, ir ji atskira nuo bet kurios kitos valstybės narės mokėtinos išmokos. Taigi teismo sprendime buvo pritarta INSS argumentams, grindžiamiems nacionalinės teisės aktais siekiamu tikslu, t. y. vengti praktikos, kai asmenims, kuriems dar nesukako įstatymo nustatytas pensinis amžius, mokamos priemokos iki įstatymo numatytos minimalios sumos, kad jie liktų darbo rinkoje.

21. Taigi atitinkamai 2017 m. spalio 6 d. ir 2017 m. lapkričio 15 d. sprendimais A. Bocero Torrico ir J. Bode ieškiniai buvo atmesti.

22. Atitinkamai 2017 m. lapkričio 3 d. ir lapkričio 22 d. A. Bocero Torrico ir J. Bode apskundė šiuos sprendimus.

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, A. Bocero Torrico ir J. Bode nėra našta Ispanijos socialinės apsaugos sistemai, nes Ispanija niekada nemokės priemokų prie jų išankstinės senatvės išmokos tam, kad ji siektų minimalią senatvės išmoką, nes jie dar gauna senatvės išmoką iš Vokietijos ir bendra dviejų realiai ir faktiškai gaunamų senatvės išmokų suma viršija minimalią Ispanijos senatvės išmoką. Kaip nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagal Karaliaus dekreto Nr. 1170/2015 14 straipsnio 3 dalį, kurioje daroma nuoroda į Reglamento Nr. 883/2004 58 straipsnį, leidžiama mokėti tik visų pagal Sąjungos reglamentus mokėtinų išmokų ir Ispanijoje mokėtinų minimalių senatvės išmokų skirtumą. Kitaip tariant, jeigu būtų paskirta išankstinė senatvės išmoka, reikėtų atsižvelgti į abi Ispanijoje ir Vokietijoje faktiškai gaunamas išmokas, o tai neleistų įgyti teisės į bet kokią priemoką, kad išmoka siektų minimalią sumą.

24. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, lyginant darbuotoją, kuris neemigravo ir iš Ispanijos gauna 1 193,38 EUR išankstinę senatvės išmoką[8], ir darbuotoją migrantą, gaunantį tą pačią dviejų ar daugiau valstybių narių mokamą sumą, darbuotojo migranto padėtis yra mažiau palanki ir jis diskriminuojamas dėl to, kad persikelia į kitas valstybes nares (šiuo atveju – Vokietiją) ir jam neleidžiama gauti išankstinės senatvės išmokos, į kurią darbuotojas, kuris nėra migrantas, turėtų teisę. Taigi tas teismas mano, kad Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotė „gautina pensijos suma“ turėtų būti aiškinama kaip reiškianti bendrą iš Ispanijos gautos faktinės senatvės išmokos ir iš Vokietijos gautos faktinės senatvės išmokos sumą. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, toks aiškinimas atitiktų minėtos nuostatos tikslą – išvengti situacijos, kai Ispanija turėtų mokėti priemoką prie išmokos iki įstatymo nustatytos minimalios išmokos dydžio, nepamirštant, kaip buvo minėta, kad pagal Ispanijos ir Sąjungos teisės aktus teisė į priemoką iki minimalios sumos suteikiama atsižvelgiant į abiejų išmokų sumą.

7 Atitinkamai Ourensės ir A Korùnjos.

8 Jeigu jos atitinka kitus Ispanijos teisės aktuose nustatytus kriterijus. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad tie kiti kriterijai pagrindinėje byloje nenagrinėjami. Šią sumą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė abiejose bylose C-398/18 ir C-428/18.

25. Šiomis aplinkybėmis *Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Galisijos aukštesnysis teisingumo teismas) nutarė sustabdyti bylų nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar SESV 48 straipsnį reikia aiškinti taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės aktus, kuriuose numatyta, kad norint gauti išankstinę senatvės pensiją gautinos pensijos dydis turėtų viršyti minimalią pensiją, kuri priklausytų suinteresuotajam asmeniui remiantis tais pačiais nacionalinės teisės aktais, pagal kuriuos ši „gautina pensija“ suprantama kaip faktinė pensija, kurią moka tik kompetentinga valstybė narė (šiuo atveju – Ispanija), neįskaičiuojant faktinės pensijos, kurią tas asmuo galėtų gauti kaip tos pačios rūšies išmokas, mokamas kitos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių)?“

IV. Procesas Teisingumo Teisme

26. Rašytines pastabas pateikė A. Bocero Torrico, J. Bode, INSS, Ispanijos Karalystė ir Komisija; visos šios šalys 2019 m. gegužės 2 d. teismo posėdyje pateikė žodines pastabas.

V. Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

27. A. Bocero Torrico ir J. Bode teigia, kad nacionalinės taisyklės, pagal kurias galimybė gauti išankstinę senatvės išmoką priklauso nuo proporcingosios išmokos sumos, kurią kompetentinga institucija turi mokėti už įmokas, sumokėtas pagal jos teisės aktus, prieštarauja Sąjungos teisei. Dėl tokių taisyklių galimybė gauti išmoką priklauso nuo vienoje valstybėje narėje sumokėtų įmokų, todėl SESV 45 ir 48 straipsniuose bei Reglamento Nr. 883/2004 6, 50, 51 straipsniuose, 52 straipsnio 1 dalies b punkte ir 58 straipsnyje nustatytos Sąjungos teisės taisyklės ir principai, susiję su laisvu judėjimu ir draudimo laikotarpių sumavimu, visų pirma su draudimo laikotarpių sumavimu siekiant gauti senatvės išmokas, tampa neveiksmingi.

28. A. Bocero Torrico ir J. Bode nuomone, Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas „gautinos pensijos dydis“ turėtų būti prilygintas Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje apibrėžtam teoriniam išmokos dydžiui, nes taip darbuotojas migrantas prilyginamas nacionaliniam neemigravusiam darbuotojui, kurio padėtis yra tokia pati. Alternatyviai jie teigia, kad šis terminas turėtų būti aiškinamas pagal Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktą kaip nurodantys proporcingųjų išmokų sumą, kurią atitinkamas asmuo gavo iš dviejų ar daugiau valstybių narių už visus draudimo laikotarpius, į kuriuos atsižvelgta nustatant teisę gauti išankstinę senatvės išmoką Ispanijoje ir ją apskaičiuojant. Vis dėlto jie pažymi, kad toks požiūris turi du trūkumus. Pirma, dėl jo teisė gauti išankstinę senatvės išmoką Ispanijoje tampa priklausoma nuo sumos, gaunamos nustačius teisę į išmoką dviejose ar daugiau valstybių narių pagal Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį, neatsižvelgiant į išmokos sumą, į kurią nagrinėjamas asmuo būtų turėjęs teisę Ispanijoje, jeigu visi draudimo laikotarpiai būtų įgyti pagal Ispanijos teisės aktus, ir, antra, dėl tokio požiūrio teisė gauti išankstinę senatvės išmoką vienoje valstybėje narėje tampa priklausoma nuo teisės gauti išankstinę senatvės išmoką ir jos gavimo kitoje valstybėje, neatsižvelgiant į tai, kad išankstinis išėjimas į pensiją nėra numatytas visų valstybių narių teisės aktuose ir nėra vienodai reglamentuojamas tose valstybėse, kuriose tokia išankstinės senatvės išmokos galimybė yra numatyta.

29. INSS teigimu, pagal naująsias 2018 m. vasario 13 d. vidaus nuostatas Nr. 3/2018 Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta sąlyga yra įvykdoma, jeigu, pirma, teorinė išmokos suma [9] viršija minimalią Ispanijos senatvės išmoką ir, antra, bendra Ispanijos mokamos išmokos ir vienos ar daugiau valstybių mokamos išmokos suma viršija Ispanijos minimalią senatvės išmoką. INSS teigia, kad jeigu teorinė išmokos suma viršija minimalią Ispanijos senatvės išmoką, tada priedas pagal Karaliaus dekreto Nr. 1170/2015 14 straipsnio 2 dalį siekiant užtikrinti

9 Žr. Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnį dėl to, kaip apskaičiuoti teorinę sumą.

minimaliai senatvės išmokai prilygstančią sumą nėra mokamas. Be to, jeigu bendra Ispanijoje mokamos išmokos ir vienoje ar keliose valstybėse mokamos išmokos suma viršija Ispanijos minimalią senatvės išmoką, tada nėra mokama 14 straipsnio 3 dalyje numatyta priemoka. Taigi, INSS nuomone, siekiant atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą, reikėtų atsižvelgti į teorinę išmoką, apskaičiuojamą sumuojant laikotarpius pagal Reglamento Nr. 883/2004 5, 6, 51 ir 52 straipsnius.

30. Ispanijos Karalystės nuomone, pagal Reglamentą Nr. 883/2004 nereikalaujama, kad valstybės narės papildytų valstybės narės mokėtiną proporcingąją išmoką, atitinkančią išankstinę senatvės išmoką, kad būtų pasiekta minimali pensija, kurią ši valstybė narė moka, kai asmeniui sukanka 65 metai, nes dėl to atsirastų diskriminacija, naudinga darbuotojams, kurie Ispanijoje nebuvo drausti visą laikotarpį. Ji pabrėžia, kad siekdama apskaičiuoti išankstinės senatvės išmokos sumą INSS, vadovaudamasi Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsniu, atsižvelgė į A. Bocero Torrico ir J. Bode įmokas Vokietijoje. Vis dėlto pridėti jiems Vokietijoje mokamų išmokų sumą, kad būtų įvykdyta Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta sąlyga, pagal Reglamentą Nr. 883/2004 nenumatyta ir tai iškraipytų Ispanijos socialinės apsaugos įstatymą.

31. Ispanijos Karalystė taip pat patvirtina, kad A. Bocero Torrico ir J. Bode prašymams mokėti išankstinę senatvės išmoką taikytinos abi sąlygos, kurių reikalaujama pagal Naująsias vidaus nuostatas Nr. 3/2018.

32. Komisijos nuomone, A. Bocero Torrico ir J. Bode prašymai mokėti išankstinę senatvės išmoką turi būti nagrinėjami atsižvelgiant į Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punkte nustatytą vienodo požiūrio į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius principą, kaip jis aiškinamas atsižvelgiant į SESV 45 ir 48 straipsnius. Taigi Ispanijos teisės aktuose esanti nuoroda į „gautinos pensijos dydį“ turi būti aiškinama kaip nurodanti nagrinėjamų Ispanijos ir Vokietijos išmokų, kurios pagal šią nuostatą yra lygiavertės išmokos, sumą.

VI. Analizė

33. Siekiant naudingai atsakyti nacionaliniam teismui, pirmiausia reikėtų pažymėti, kad Reglamente Nr. 883/2004 nenustatyta bendra socialinės apsaugos sistema, bet leidžiama egzistuoti atskiroms nacionalinėms socialinės apsaugos sistemoms, ir vienintelis jo tikslas yra užtikrinti šių sistemų koordinavimą. Taigi pagal suformuotą jurisprudenciją valstybės narės išsaugo įgaliojimus organizuoti savo socialinės apsaugos sistemas. Vadinasi, nesant suderinimo Sąjungos lygmeniu, kiekvienos valstybės narės teisės aktuose turi būti nustatytos, be kita ko, teisės į išmokas suteikimo sąlygos. Vis dėlto įgyvendindamos šiuos savo įgaliojimus valstybės narės turi laikytis Sąjungos teisės ir pirmiausia SESV nuostatų, susijusių su kiekvienam Sąjungos piliečiui pripažinta laisve judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje [10]. Asmenys, kurie naudojasi šia laisvo judėjimo teise, dėl teisės aktų negali atsidurti mažiau palankioje padėtyje todėl, kad ja pasinaudojo.

34. Iš esmės valstybė narė gali numatyti teisę į minimalią senatvės pensiją [11] ir nustatyti sąlygas tam, kad asmuo gautų išankstinę senatvės išmoką, jeigu šios sąlygos nekliudo laisvam darbuotojų judėjimui pagal SESV 45 straipsnį. Todėl manau, kad iš esmės valstybė narė gali, kaip nagrinėjamu atveju, nustatyti išankstinės senatvės išmokos skyrimo sąlygą, kad asmuo pasiektų tam tikrą amžių, tam tikrą metų skaičių mokėtų įmokas ir turėtų teisę į didesnę išmoką nei minimali senatvės išmokos suma toje valstybėje narėje [12].

10 Pagal analogiją žr. 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946, 38–40 punktai ir juose nurodyta jurisprudencija).

11 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimas *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946, 47 punktas).

12 A. Bocero Torrico ir J. Bode nurodė, kad ši sąlyga buvo nustatyta Ispanijos teisės aktuose, siekiant užtikrinti valstybinės senatvės pensijų sistemos gyvybingumą.

35. Iš tiesų atrodo, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje pagrindinėje byloje nėra ginčijamos pačios trys Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos. Veikiau yra ginčijamas šio įstatymo 208 straipsnio 1 dalyje[13] nustatytos trečiosios sąlygos taikymo būdas[14] tokiems asmenims, kaip A. Bocero Torrico ir J. Bode, kurie pasinaudojo teise laisvai judėti.

36. Teisingumo Teismui pateiktose pastabose aiškiai išsiskiria nuomonės dėl to, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamoms aplinkybėms taikytini Reglamento Nr. 883/2004 5 ir (arba) 6 straipsniai.

37. Pagal suformuotą jurisprudenciją[15] teisės į senatvės išmoką *įgijimas* patenka į Reglamento Nr. 883/2004 6 straipsnio taikymo sritį[16]. Tačiau išmokos *apskaičiavimo* taisyklės nustatytos šio reglamento 52 ir paskesniuose straipsniuose[17].

38. Reglamento Nr. 883/2004 6 straipsnyje įgyvendinamas SESV 48 straipsnyje numatytas draudimo, gyvenimo, darbo pagal darbo sutartį arba savarankiško darbo *laikotarpių* sumavimo principas[18], numatant, be kita ko, kad jeigu pagal valstybės narės teisės aktus teisės į išmokas įgijimas priklauso nuo draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo arba gyvenimo laikotarpių įgijimo, šios valstybės narės kompetentinga įstaiga turi atsižvelgti į šiuos laikotarpius, įgytus pagal bet kurios kitos valstybės narės teisės aktus, tarsi jie būtų įgyti pagal jos taikomus teisės aktus. Kitaip tariant, skirtingose valstybėse narėse įgyti *laikotarpiai* turi būti sumuojami[19].

39. Dėl senatvės išmokų, Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktyje numatyta, kad kompetentinga institucija teorinį išmokos, į kurią turi teisę suinteresuotasis asmuo, dydį apskaičiuoja taip, tarsi visas draudimo laikotarpis, kurį šis asmuo įgijo įvairiose valstybėse narėse, būtų įgytas kompetentingos institucijos valstybėje narėje. Be to, pagal reglamento 52 straipsnio 1 dalies b punkto ii papunktį kompetentinga institucija nustato faktinį išmokos dydį, remdamasi teoriniu dydžiu proporcingai draudimo stažo ir (arba) gyvenimo kompetentingos institucijos valstybėje narėje trukmei, palyginti su visa draudimo stažo ir (arba) gyvenimo šalyje laikotarpio, įgytų skirtingose valstybėse narėse, trukme. Turimas omenyje proporcingo apskaičiavimo metodas[20].

40. Svarbu pažymėti, kad A. Bocero Torrico ir J. Bode senatvės išmokų Ispanijoje ir Vokietijoje teorinės sumos ir vėliau faktinės sumos (proporcingosios išmokos) apskaičiavimas nebuvo ginčijamas pagrindinėje byloje.

41. INSS, Ispanijos Karalystė, taip pat A. Bocero Torrico ir J. Bode laikosi nuomonės, kad vertinant, ar yra įvykdyta Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nustatyta minimalios išmokos sąlyga, turėtų būti remiamasi išmokos, apskaičiuotos pagal Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį, teorine suma.

42. Nesutinku su šia nuomone.

13 Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punktas.

14 Taigi A. Bocero Torrico ir J. Bode neginčija Ispanijos Karalystės teisės nustatyti reikalavimus dėl minimalios išmokos sumos, kurią asmuo turi gauti, kad įgytų teisę į išankstinę senatvės išmoką.

15 2011 m. kovo 3 d. Sprendimas *Tomaszewska* (C-440/09, EU:C:2011:114, 22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

16 Taip pat žr. 1971 m. birželio 14 d. Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 28, 1997, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 5 sk., 1 t., p. 1), iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1996 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 118/97, 45 straipsnio 1 dalį.

17 Taip pat žr. Reglamento Nr. 1408/71 46 ir paskesnius straipsnius.

18 Tai yra vienas iš pagrindinių principų, kuriuo grindžiamas Europos Sąjungos socialinės apsaugos sistemų koordinavimas valstybėse narėse, o jo paskirtis – užtikrinti, kad dėl SESV suteiktos teisės į laisvą judėjimą įgyvendinimo darbuotojai neprarastų socialinės apsaugos išmokų, į kurias jie turėtų teisę, jeigu visą laiką būtų dirbę tik vienoje valstybėje narėje. Tokios pasekmės gali Sąjungos darbuotojus atgrasyti naudotis teise laisvai judėti, todėl gali būti šios laisvės kliūtis (2011 m. kovo 3 d. Sprendimo *Tomaszewska* (C-440/09, EU:C:2011:114), 30 punktas).

19 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimas *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946, 41 punktas).

20 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimas *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946, 42 punktas).

43. Manau, kad pagal Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktį apskaičiuotos išmokos teorinė suma yra tarpinis žingsnis apskaičiuojant skirtiną faktinę proporcingąją išmoką ir ja negali būti remiamasi vertinant, ar iš tikrųjų yra įgyta teisė į (išankstinę) senatvės išmoką [21]. Be to, kaip nurodyta šios išvados 37 ir 38 punktuose, Reglamente Nr. 883/2004 daromas aiškus skirtumas tarp taisyklių, susijusių su teisės į senatvės išmoką įgijimu, ir taisyklių, susijusių su išmokos apskaičiavimu [22].

44. Be to, nors teisės į senatvės išmoką įgijimas patenka į Reglamento Nr. 883/2004 6 straipsnio taikymo sritį, šioje nuostatoje aiškiai nurodomas draudimo, darbo pagal darbo sutartį, savarankiško darbo ar gyvenimo *laikotarpių* sumavimas, o ne kitos sąlygos, dėl kurių atsiranda tokia teisė [23]. Atsižvelgdamas į tai, kad pagal Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punktą teisei į išankstinę senatvės pensiją įgyti nustatyta sąlyga, be kita ko, kad gautos išmokos suma viršytų minimalią senatvės išmoką, kurią nagrinėjamas asmuo turėtų teisę gauti Ispanijoje, taip pat į jo šeiminę padėtį, kai jam sukaks 65 metai, manau, kad Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnis yra ta bylai reikšminga nuostata, kuri turėtų būti taikoma [24]. Iš tiesų Reglamento Nr. 883/2004 10 konstatuojamojoje dalyje numatyta, kad prilyginimo arba vienodo požiūrio principas, taikomas kitoje valstybėje narėje mokamoms išmokoms, gaunamoms pajamoms, atsiradusiems faktams ir įvykiams, pagal šio reglamento 5 straipsnį *neturėtų kliudyti* 6 straipsnyje nustatytam tam tikrų kitoje valstybėje narėje įgytų laikotarpių, kaip antai draudimo laikotarpių sumavimo principui, tarsi jie būtų įgyti pagal kompetentingos valstybės narės teisės aktus [25].

45. Mano nuomone, Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytas reikalavimas išankstinei senatvės pensijai gauti užtikrina, kad konkrečios senatvės išmokos sumos „gavimas“ [26] „sukeltų teisines pasekmes“, todėl šis reikalavimas privalo atitikti Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnyje nustatytą vienodo požiūrio principą, kad nenukentėtų darbuotojai, kurie naudojasi teise į judėjimo laisvę [27]. Todėl manau, kad siekiant įvykdyti Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytą sąlygą senatvės išmokos Ispanijoje turi būti pridedamos prie panašių ar lygiaverčių išmokų, gautų vienoje ar keliose kitose valstybėse narėse.

21 Taigi teorinė suma savaime neturi savarankiškos reikšmės.

22 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendime *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946) Teisingumo Teismas pabrėžė, kad Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalyje (dabar – Reglamento Nr. 883/2004 52 straipsnio 1 dalies b punktas) nustatytų išmokų apskaičiavimo taisyklių taikymo sritis yra ribota. Teisingumo Teismas nusprendė, kad šia nuostata negali būti remiamasi siekiant apskaičiuoti minimalią senatvės pensiją, nes tai turi būti daroma pagal Reglamento Nr. 1408/71 50 straipsnį (dabar – Reglamento Nr. 883/2004 58 straipsnis).

23 Taigi ji yra reikšminga Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies b punkto taikymo tikslais ir apskaičiuojant minimalų 35 metų įmokų mokėjimo laikotarpį. Pagrindinėje byloje, siekiant įvykdyti šią sąlygą, A. Bocero Torrico ir J. Bode įmokų laikotarpiai Ispanijoje ir Vokietijoje turi būti sumuojami.

24 Reglamente Nr. 1408/71 nebuvo Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsniui lygiavertės nuostatos. Mano nuomone, Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnyje tiesiog patikslinamas šio reglamento 4 straipsnyje įtvirtintas vienodo požiūrio principas. Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio tikslas – užtikrinti, kad naudodamasis laisvo judėjimo teise darbuotojas neprarastų socialinės apsaugos išmokų, kurias galėtų gauti, jei visą savo profesinę veiklą vykdytų tik vienoje valstybėje narėje. Iš Reglamento Nr. 883/2004 9 konstatuojamosios dalies aišku, kad išmokų, pajamų, faktų ar įvykių kitoje valstybėje narėje prilyginimu arba vienodu požiūriu į juos pagal šio reglamento 5 straipsnį aiškiai kodifikuojamas vienodo požiūrio į išmokas, pajamas, faktus ir įvykius principas, nustatytas įvairiuose Teisingumo Teismo sprendimuose. Pirmasis Teisingumo Teismo sprendimas, grindžiamas Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsniu, yra 2016 m. sausio 21 d. Sprendimas *Vorarlberger Gebietskrankenkasse ir Knauer* (C-453/14, EU:C:2016:37).

25 Reglamento Nr. 883/2004 10–12 konstatuojamosiose dalyse paaiškinama, kad šio reglamento 5 straipsnyje nustatytam prilyginimo arba vienodo požiūrio principui taikomi tam tikri apribojimai.

26 2004 m. balandžio 28 d. Sprendimo *Öztürk* (C-373/02, EU:C:2004:232) 68 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad Sprendimo Nr. 3/80 dėl Europos Bendrijų valstybių narių socialinės apsaugos sistemų taikymo darbuotojams Turkijos piliečiams ir jų šeimos nariams (OL C 110, 1983, p. 60) 3 straipsnio 1 dalyje nustatytas vienodo požiūrio principas turi būti aiškinamas kaip draudžiantis taikyti valstybės narės teisės aktus, pagal kuriuos teisė į išankstinę senatvės pensiją nedarbo atveju suteikiama tik įvykdžius reikalavimą, kad atitinkamas asmuo per tam tikrą laikotarpį iki prašymo gauti pensiją dienos būtų gavęs nedarbo draudimo išmokas tik iš šios valstybės narės. Manau, kad pagal Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktą tarp reikalavimo gauti konkrečią išmoką ir reikalavimo gauti konkrečią šios išmokos sumą nėra reikšmingo teisinio skirtumo. Taip pat žr. 1991 m. kovo 7 d. Sprendimą *Masgio* (C-10/90, EU:C:1991:107), kuriame nagrinėjamas vienodo požiūrio principas ir išmokos sumos teisinės pasekmės. Šio sprendimo 25 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, kad „darbuotojas migrantas, kuris gauna senatvės pensiją pagal vienos valstybės narės teisės aktus ir nelaimingų atsitikimų draudimo išmokas, kurias moka kitos valstybės narės draudimo institucija, negali būti mažiau palankiai vertinamas apskaičiuojant išmokos dalį, kurios mokėjimas pagal pirmosios valstybės nacionalinės teisės aktus yra sustabdomas, palyginti su darbuotoju, kuris nepasinaudojo teise į laisvą judėjimą ir gauna abi išmokas pagal vienos valstybės narės teisės aktus“.

27 Pagal analogiją žr. 1988 m. birželio 7 d. Sprendimą *Roviello* (20/85, EU:C:1988:283, 18 punktas) ir 2014 m. gruodžio 18 d. Sprendimą *Larcher* (C-523/13, EU:C:2014:2458, 46 punktas).

46. Iš Teisingumo Teismo turimos bylos medžiagos, regis, matyti (tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas), kad Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalyje numatyta išankstinė senatvės išmoka [28] ir A. Bocero Torrico bei J. Bode senatvės išmokos [29] Vokietijoje yra panašios arba lygiavertės išmokos Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punkto taikymo tikslais [30].

47. Per 2019 m. gegužės 2 d. teismo posėdį INSS ir Ispanijos Karalystė nurodė, kad nagrinėjamų nacionalinių nuostatų tikslas yra dvejopas: pirma, užtikrinti, kad prašymus teikiantys asmenys, turintys teisę į išankstinę senatvės išmoką, numatytą Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalyje, netaptų našta Ispanijos socialinės apsaugos sistemai, ir, antra, skatinti veiklą darbo rinkoje bei atgrasyti tokius asmenis nuo ankstyvo išėjimo į pensiją.

48. Iš aiškios Bendrojo socialinės apsaugos įstatymo 208 straipsnio 1 dalies c punkto formuluotės, regis, matyti, kad nagrinėjamomis nacionalinėmis nuostatomis konkrečiai siekiama užtikrinti, kad asmenys, prašantys skirti senatvės išmokas, turėtų teisę į taikytinos minimalios pensijos sumą, ir neturėtų neturi teisės į tam tikras papildomas išmokas ar priedus, taip užtikrinant, kad jie netaptų papildoma našta Ispanijos socialinės apsaugos sistemai. Reikia pažymėti, kad šioje byloje ginčijamas ne pats šis tikslas savaime, o tai, kad nacionalinės teisės aktai taikomi diskriminuojamai, darbuotojų, pasinaudojusių savo pagrindine laisvo judėjimo teise, nenaudai. Be to, pažymėtina, kad pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė [31], kad, sudėjus Ispanijos ir Vokietijos mokamas senatvės išmokas, nei A. Bocero Torrico, nei J. Bode neturėtų teisės į priemoką [32]. Tokiomis aplinkybėmis nė vienas iš jų netaptų našta Ispanijos socialinės apsaugos sistemai.

49. Nors tikslas atgrasyti asmenis nuo siekio iš anksto išeiti į pensiją gali būti sveikintinas siekiant didinti nacionalinį našumą ir mažinti socialinės apsaugos sistemos naštą, visų pirma atsižvelgiant į senstančią visuomenę ir pailgėjusią gyvenimo trukmę, jo negali būti siekiama diskriminuojant tuos, kurie pasinaudojo pagrindine teise į laisvą judėjimą. Šiuo klausimu apgailestaudamas turiu pasakyti, kad šiose bylose sunku išvengti įspūdžio, kad Ispanijos valdžios institucijos įgyvendino joms teisės aktuose numatytus įgaliojimus, akivaizdžiai diskriminuodamos šioje byloje aptariamus prašymus pateikusius asmenis, kurie pasinaudojo laisvo judėjimo teise ir kurių atveju nėra ar bent neturėtų būti, kaip pasiteisinti.

50. Taigi manau, kad Reglamento Nr. 883/2004 5 straipsnio a punktas turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, siekiant gauti išankstinę senatvės išmoką, reikalaujama, kad gautinos išmokos suma viršytų minimalią išmoką, kuri būtų mokėtina atitinkamam asmeniui pagal tuos pačius nacionalinės teisės aktus, kartu *neatsižvelgiant* į faktinę išmoką, kurią šis asmuo gali gauti dėl kitos tos pačios rūšies išmokos iš vienos ar kelių kitų valstybių narių.

28 Žr. Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio x punktą ir 3 straipsnio d punktą. Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio x punkte nurodyta, kad „ankstyva senatvės išmoka“ – išmoka, mokama nesukakus nustatyto senatvės pensijos amžiaus, kuri sukakus minėtą amžių mokama toliau arba pakeičiama kita senatvės išmoka“.

29 Žr. Reglamento Nr. 883/2004 1 straipsnio x punktą ir 3 straipsnio d punktą.

30 Pagal analogiją žr. 2016 m. sausio 21 d. Sprendimą *Vorarlberger Gebietskrankenkasse ir Knauer* (C-453/14, EU:C:2016:37, 35 punktas).

31 Žr. šios išvados 23 punktą.

32 Žr. 2017 m. gruodžio 7 d. Sprendimą *Zaniewicz-Dybeck* (C-189/16, EU:C:2017:946, 59 punktas), kuriame nurodyta, kad „apskaičiuojant teisę į minimalią išmoką, kaip antai pagrindinėje byloje nagrinėjamą garantuotą pensiją, Reglamento Nr. 883/2004 58 straipsnyje konkrečiai numatyta atsižvelgti į suinteresuotojo asmens faktiškai kitoje valstybėje narėje gaunamas senatvės pensijas“.

VII. Išvada

51. Atsižvelgdamas į visa tai, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Tribunal Superior de Justicia de Galicia* (Galisijos aukštesnysis teisingumo teismas, Ispanija) pateiktą prejudicinį klausimą:

2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo 5 straipsnio a punktas turi būti aiškinamas kaip draudžiantis nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, siekiant gauti išankstinę senatvės išmoką, reikalaujama, kad gautinos išmokos suma viršytų minimalią išmoką, kuri priklausytų atitinkamam asmeniui pagal tuos pačius nacionalinės teisės aktus, tačiau kartu *neatsižvelgiama* į faktinę išmoką, kurią šis asmuo galėtų gauti dėl kitos tos pačios rūšies išmokos iš vienos ar kelių kitų valstybių narių.